

dette Forslag er bleven for sent færdigt til, at Uddalget saa hurtigt har kunnet beslutte sig, navnlig over for saa stor en Sum. Jeg kan altsaa ikke have Haab om at afvende Afstemningen, men vil blot bede erindret, at det er et Skib, som af Marineministeriet skal stilles til Raadighed ikke alene for de Sager, som ligge under Marineministeriet, men ogsaa for Sager, som vedkomme den sociale Udvikling og for Interesser, som ere af den største Vigtighed paa Vestkysten, for Jordbruget og for Skibsfarten paa Esbjerg Havn. Saa vi en Isvinter igen, hvad man jo kan saa, før vi vente det, forinden vi have et saadant større Skib til Raadighed i Esbjerg Havn, kan det, navnlig efterhaanden som Skibsfarten paa denne Havn tiltager, blive af største Betydning og til største Tab for Jordbruget og de handlende, naar der ikke i denne Havn er et Skib til Stede, som under vanskelige Isforhold paa denne særdeles farlige Kyst ved Esbjerg, naar Andvning skal ske, kan gaa ud og bringe Hjælp til Skibene. Og endelig er det sikkert, at det fordyrer Fragten i høj Grad paa en saadan Havn, naar Skibsrederne og Handelsmændene rundt omkring i de Lande, der handle med os, ikke have en Forvisning om, naar der ved Vintertid kommer vanskelige Forhold i Nærheden af Havnen, at der er Kræfter til Stede, de kunne stole paa ville komme ud og yde dem Assistance, naar det tiltrænges. Jeg mener, at det ogsaa vil være af stor Betydning for Jordbruget, for saa vidt som Jordbruget nytter Forretninger — og det gør det ubetinget — til Esbjerg Havn, særlig under Isvintre. Hvorvel det ikke kan ventes, at denne Sag vil gaa igennem i Aar, tør jeg dog vel haabe, efter de Udtalelser, der saldt fra den ærede Ordfører, at dette ikke er at betragte som en Afvisning af Sagen i sin Almindelighed, men at man kan vente, hvis den kommer frem igen ad Aare, at den kan komme under velvillig Behandling. Da jeg har Ordet, skal jeg endnu kun tilføje et Par Bemærkninger med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 212, som angaar Belysning af Randers og Mariager Fjorde. Med Hensyn dertil skal jeg over for det ærede Medlem fra Ringkøbing (S. C. Christensen) kun bemærke dette, at selvfølgelig har han Ret i,

at hvis man var gaaet til den store Bevilling til et Fyr paa Stavnshoved, saa vilde det have været 2 Aar, inden man havde faaet denne Belysning af Indsejlingen i Randers og Mariager Fjorde. Men naar man nu har taget den lille Bevilling og ikke vil gaa til den store, saa er det dog aldeles urimeligt, at man ikke straks vil lade Befolkningen saa det gode, som kan opnaas for en ringe Beføstning, men alligevel forlanger, at de skulle vente de to Aar, som vilde være medgaaede, for at Fyret med den store Beføstning vilde kunne blive anlagt. Jeg tror, at Belysningen af vore indre Farvande er af saa stor Betydning for vor indre Skibsfart, og at det ligefrem er en human Sag at gennemføre den i det videst mulige Omfang, saa at jeg for mit Part slutter mig ubetinget til Forslaget, som det foreligger.

Marineministeren (N. Ravn): Om de fleste af de stillede Endringsforslag kan jeg udtale mig meget kort. Der er for det første Endringsforslagene fra 201 til 208 inkl. De angaa, som det jo allerede er bemærket af den ærede Ordfører, den saakaldte Bærstskonto. Det er altsaa den Konto, som navnlig omhandler Skibenes Vedligeholdelse, idet der jo ikke har været nogen Menighed her paa § 23 om den Del af den, som angaar Nybygninger, saa den findes ikke. Det er altsaa den Konto, som angaar Skibenes Vedligeholdelse. Nu har Folketinget lige siden 1885 holdt paa, at den Konto ikke maatte forøges ud over, hvad den havde været i de nærmest foregaaende Aar, da der jo som bekendt blev udvist en temmelig stor Sparommelighed. Det er nu imidlertid fuldstændig umuligt at vedligeholde Materiellet paa en tilfredsstillende Maade for det Beløb, der den Gang var bevilget af Folketinget. Jeg har derfor i Aar holdt paa, at det skal være den samme Bevilling som tidligere, dog saaledes, at jeg har ment at kunne gaa 50,000 Kr. ned, hvilket jeg for øvrigt allerede gif ind paa i Slutningen af det forrige Finansaar. Det er lykkedes at gennemføre den Besparelse, og jeg vil tilføje, at jeg ogsaa vil være villig til at strække mig videre endnu, saa meget som det paa nogen Maade er muligt, men dog saaledes, at jeg mener,